

[Arne Bjerregaard]

Således provokeret ønsker jeg også at fremkomme med nogle bemærkninger om det mærkværdige i socialdemokratiets fremfærd med hensyn til, at man nu ikke vil være med til en styring af statsfinanserne. Det er sådan set det, socialdemokratiet, i alt fald i den tid, jeg har kendt socialdemokratiet, hele tiden har ønsket, netop at vi skulle styre den økonomiske samfundsudvikling, og hvis vi ikke herindefra prøver at lægge bestemte rammer for den økonomiske udvikling og for reguleringer i samfundet, er det ganske umuligt at få dette samfund til økonomisk at fungere igen, få det på fode igen, og det, socialdemokratiet ønsker ved at tilslutte sig ændringsforslaget fra fremskridtspartiet, er faktisk at ødelægge mulighederne for en sanering af dansk økonomi.

Lad mig også sige, at jeg var da ganske enig med socialdemokratiet i sin tid om, at det var en nødvendighed for samfundsøkonomien, at vi gennemførte en realrentebeskatning, og jeg er da også enig i, at dette er med til at hæve skattetrykket. Det kan ikke være anderledes, men det var socialdemokratiet da enig i at vi måtte gøre.

Jeg noterede mig også, at socialdemokratiet i 1979 og i 1981 var med til at hindre de almindelige reguleringer på dette område, fordi man sagde: vi har ikke økonomisk mulighed for at fortsætte med en regulering, som fremmer inflationen. Men på nuværende tidspunkt ønsker man at sørge for, at inflationen kommer til at løbe stærkere, end den gør i øjeblikket, i stedet for at være med til det modsatte, at sørge for, at inflationen bremses, for hvis det er sådan, at vi lader den almindelige regulering diktere af den almindelige udvikling på lønområdet osv., så styrer vi ikke, så er det udefra kommende faktorer, der styrer den økonomiske udvikling.

Det, der er vores opgave, er herindefra at sige: vel, vi må nødvendigvis lægge de nødvendige rammer for den almindelige reguleringstakt i samfundet. Vi må sige: hvad har vi råd til? Jeg erkender, at det er styring, men det er en nødvendig styring, som selv socialdemokratiet har vedkendt sig i mangfoldige år, men som de i visse situationer ikke har haft mod til at gennemføre. Det er imidlertid nøjagtig, hvad de har sagt i et hvilket som helst forligsoplæg, som vi har været med til siden 1976.

Så ønsker jeg ikke derudover at gå ind i en diskussion om skattetryk eller ikke-skattetryk, for jeg tør klart sige, at der er ikke mulighed for at sænke skattetrykket væsentligt i det kommende år. Men som jeg sagde ved sidste behandling af dette forslag, kan man selvfølgelig med den almindelige udvikling i samfundet få visse krusninger, som kan bevirke, at skattetrykket får en procent op eller ned. Vi kan ikke forudsige, om det bliver det ene eller det andet tal helt nøjagtigt, men summa summarum er det faktisk sådan, at skattetrykket har været omtrent det samme de sidste fire år og omtrent vil være det samme næste år. Selvfølgelig kan vi få en udvikling i samfundet, som kan gøre, at skattetrykket bliver 3-4 pct. lavere i 1985, men jeg må også erkende, at vi kan få en positiv udvikling, som bevirker, at skattetrykket bliver et par procent højere i 1985.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Der er én ting, som jeg med interesse har lagt mærke til, og det er, at hr. Stavvad ikke har gendrevet skatteministerens synspunkter vedrørende skattetrykkets størrelse i denne omgang, og på den baggrund må vi jo så gå ud fra, at vi nu én gang for alle har fået slået en pæl gennem de synspunkter, som hr. Stavvad har anlagt på skattetrykket. Hvis det skulle være anderledes, ville det være interessant at høre hr. Stavvads bemærkninger om dette spørgsmål heroppefra.

I øvrigt finder jeg anledning til at bemærke, at den økonomiske politik, som er gennemført siden efteråret 1982, på afgørende vis har vendt den økonomiske udvikling, og dette skal ses i stærk sammenhæng med skatteudskrivningen.

Den positive udvikling i forbindelse med den økonomiske politik skal ikke alene fastholdes, men yderligere forstærkes, og midlerne hertil består både af indkomstpolitiske, finanspolitiske og skattepolitiske initiativer – og med en stærk indbyrdes sammenhæng. Skatteudskrivningen i 1985 må derfor tilpasses de indkomst- og finanspolitiske målsætninger, hvilket er tilfældet i denne situation.

Forslaget her er et vigtigt led i en holdbar økonomisk fremgang, der betyder, at der skabes et solidt fundament for erhvervenes investering i nye arbejdspladser og dermed